

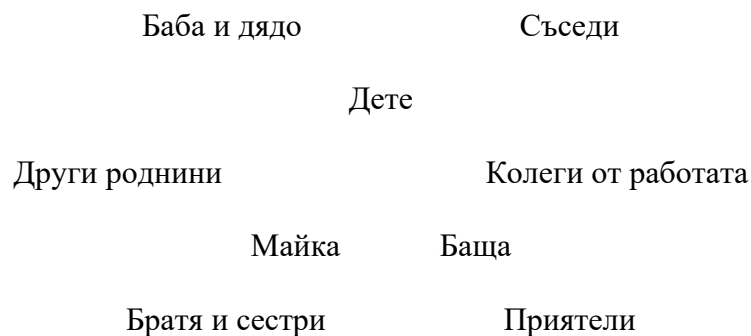
Партньорство със семействата **Специални образователни потребности**

Актуални въпроси

През 21-ти век предизвикателството за академите е постигането на „партньорство със семействата”, а не „партньорство с родителите”. Партньорството със семействата е много по-всеобхватен план, който насърчава включването на цялото семейство и оценява приноса на ключови членове. Семействата, а не родителите самостоятелно, са ежедневната реалност на много деца, и често родствениците са ангажирани с ролята да полагат родителски грижи. Някои от тези родственици може дори и да не са кръвни роднини, а съседни и приятели на семейството, които предлагат грижи за децата и осигуряват ключова подкрепа.

"Семействата са големи, малки, разширени, нуклеарни (еднопоколенни), с няколко поколения, с един родител, двама родители, баби и дядовци. Те живеят под един или много покриви. Едно семейство може да трае временно за няколко седмици или вечно. Ние ставаме част от семейство с нашето раждане, осиновяване, брак или от желание за взаимна подкрепа. Семейството е култура, само по себе си, с различни ценности и уникални начини за реализиране на собствените мечти. Взети заедно, нашите семейства стават източник на нашето богато културно наследство и духовно многообразие. Нашите семейства създават квартали, общества, държави и народи".
(Карпентър, 2002 г.)

Моделът по-долу застъпва разширена мрежа от семейна подкрепа, която цени самостоятелно определеното семейство.

Организационен отговор

Много училища и академии са установили отлични работни отношения с родителите, внимателно поддържани в продължение на много години. Те могат също така да постигнат много за насърчаване на семейното единство в момент, когато много от традиционните общностни центрове за семеен живот са изчезнали или са под заплаха.

При сегашния финансов климат, бабите и дядовците поемат все повече отговорности, като предлагат директна помощ на семействата чрез грижите за децата, финансова и друга практическа подкрепа. Много академии биха осъществили редовен и активен контакт с бабите и дядовците, и въпреки това последните изследвания (Финдлър, 2007 г.) показваха, че тяхното място в живота на децата със затруднения в ученето рядко се признава. Бабите и дядовците трябва да са част от образователните, социалните и културните дейности на академичния живот, като представят своите лични мнения, опит и собствената си история.

Когато ученикът има затруднения в ученето, братята и сестрите обикновено са тясно свързани, като дори предлагат помощ при писането на домашна работа или организирането на съответните социални дейности. В малцинствените общности, по-големите братя и сестри често играят ролята на тълкуватели. Дали някога са били канени да направят своя писмен принос към годишно обзорно съвещание или дали са присъствали като застъпници на тяхния брат/сестра?

Казус

Кралска академия по изкуствата (RSA)

Типтън, Западен Мидландс

Академии не винаги са удобни за мъжете: те могат да бъдат възприемани като феминизирани места. В RSA академията специално бе помислено върху създаването на ангажиращи стратегии, чрез които да се увеличи участието на бащите в образованието на децата. Веднъж след като е въведено като термин, в събота сутрин, събитието „младежите и татковците” е отворено за бащи и техните синове или дъщери. Специално внимание се отделя на компютрите, науката и т.н., с много практическа насоченост. Присъстващите могат да бъдат малко на брой, но качеството на взаимодействие е високо, и бащите се чувстват ценени и ангажирани. Премахването на възприеманите бариери е от решаващо значение за насърчаването на мъжете като бащи, да се ангажират пълноценно в образованието на децата си.

Таблица 1

Осем градивни елементи за създаване на партньорства със семействата

Практически последици

Показател	Ключови въпроси
Политика	<ol style="list-style-type: none"> 1. Вашата академия говори ли за политика за „партньорство с родителите”? Дали това е точно отражение на практиката? 2. Има ли семейни представители, освен родителите, във вашите управителни или консултативни групи?
Подкрепа	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ако имате определено пространство, има ли то надпис „Родителска стая”? Може ли да бъде преименуван на „Фамилна стая”? 2. Кои механизми сте направили изрични за семействата, за осъществяване на контакт за съвети, насоки и т.н.?
Източници	<ol style="list-style-type: none"> 1. Съществува ли при вас схема за семейна връзка, където (с одобрение) семействата на новите деца със затруднения в ученето се свързват със съществуващи семейства (вероятно въз основа на подобни нужди)?

	<p>2. Съществуват източници, електронни или други, до които семействата могат да имат достъп, което задълбочава тяхната представа и разбиране на нуждите на техните деца?</p>
Образование	<p>1. Предлагате ли работилници на ученици от вашите регистри на специалните образователни потребности, за да ги информирате за конкретни стратегии, които биха могли да използват вкъщи?</p> <p>2. Предлагате ли нещо специално за други членове на семейството (например събития за татковци, или „Sibshops” - работилници за братя и сестри, които могат да отнесат конкретни въпроси за брат и сестра със специални нужди)?</p>
Сътрудничество	<p>1. Имате ли ресурсни материали, които семействата могат да използват вкъщи?</p> <p>2. Съществува ли общ електронен форум, където семействата могат да прегледат ресурсите, коментират инициативите или имат достъп до информация с високо качество (напр. факти за аутизма, дислексията, и т.н.)?</p>
Взаимодействие	<p>1. Вашите обзорни съвещания или срещи при индивидуален учебен план достъпни ли са за всички членове на семейството, които имат принос?</p> <p>2. Колко всеобхватна е кореспонденцията ви с дома? Винаги ли започвате със „Скъпи родители” или „Уважаеми членове на семейството”? Вашите помещения приветстващи ли са за всички?</p>
Съобщения	<p>1. Гъвкави ли са вашите комуникационни пътища и включват ли всички членове на семейството? Знаете ли с кого комуникирате? Записвате ли само имената на майката и бащата във вашите досиета или и тези на братя и сестри, баби и дядовци и други на база „Кой се грижи за детето”?</p> <p>2. Постиженията на детето профилирани ли са по такъв начин, че да могат да бъдат споделяни в поддържащата семейна група? (Може би чрез DVD с видео клипове или фотографски дневник с постижения?)</p>
Информация	<p>1. Семейството винаги е най-богатият източник на информация за детето. В стремежа си да се справите със затрудненията в обучението на детето, срещали ли сте се с техните ключови семейни поддръжници?</p> <p>2. Как поддържате двупосочен поток от информация, която подпомага семейството в задачите му да осигурява подкрепа и грижи за дете със специални нужди? Давате ли възможност за създаване на проактивно партньорство, което изгражда Екип около детето?</p>

9.7

Всички тези градивни елементи трябва да бъдат определени в контекста на ключови принципи:

- 1 Бъдете честни един с друг.
- 2 Бъдете готови да се учите един от друг.
- 3 Отнасяйте се един към друг с уважение и достойнство.
- 4 Бъдете готови да признаете, че сте сгрешили.
- 5 Работете в екип и сътрудничество.
- 6 Бъдете себе си.

Бъдещи съображения

Академиите имат свободата да създават нов подход за работа с деца и млади хора със затруднения в ученето, който се основава на партньорство със семействата. Децата се нуждаят от семейства, така както те се нуждаят и от образование. Като се подкрепяме взаимно ние подкрепяме децата ни, което ги прави устойчиви индивиди, които могат да отговорят на предизвикателствата и възможностите на живота през 21 век.